

da mogned páwad, kalm korda páwas, saab
tehtud, siis saggedoste tulleb abbi.

2) Monnikord aitab ka, kui hoppo piim
ni paljo saab kedetud, et agga paks ja wed-
del teineteisest hästi lahku lówad. Sedda
paksu, fuida jo hästi jahtunud, saab lomale
sisse anda.

3) Reinwarfi ja koirohko ontakse ka lo-
male, ja se on ka wáhhest heaks.

Wob ehk selle többe wasto muudki rohko
woi ohto olla, mis minna ei tea.

Rinde alt wallo rohhi.

Ühhel norel naesterahval olli monda aega
rindus süddame kohas fange wallo olnud,
ja selle párast ful liína tohtred, ja Ma ars-
tid ja solapuhhajad läbbikatsund, ogga ei
ialgi terwist, ei ka wallo wáhhendamistki sa-
nud. Hådda sundis tedda ikka peále ühte
ja teist katsuma. — Minnewal aastal olli
ta monned aiad poleks leigatud sibbulad hai-
ge kohha peál píddanud, — ja enná im-

met! haigus kaddus aega móda hopis árra.
Se innimenne ellab praego, fest haigust úsna
terwe.

Kui nenda mitme rohho sees
On helde loja wáaggi,
Mis saggest warjul meie ees,
Ehf mis jo head teggi. —
Sest tånnä lojat, armas hing!

Kes håddas abbi leiad:
Et sibbulal ful fange wing,
Kui sedda poues hoiad;
Weel fibbedam on többe waew.
Kes tunneb rindus wallo,
Kui kalendrist núúd sedda loeb,
Ja armas on taal ello,
Se katsub, otsib, kust ta saab
Ja sibbulat peab rinde peál.

Ei olle keik töösi, mis innimenne töeks arwab.

Ühhel perremehhel olli emmas maias üks
kammer, fus muud ei kainud, kui perre-